

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 14ης Ιουλίου 2005*

Στην υπόθεση C-57/02 R,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 49 του Οργανισμού ΕΚΑΧ του Δικαστηρίου, ασκηθείσα στις 22 Φεβρουαρίου 2002,

Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA (Acerinox), με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους A. Vandencastele και D. Waelbroeck, avocats,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι:

η **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενη από τον A. Whelan, επικουρούμενο από τον J. Flynn, barrister, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts και S. von Bahr (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Léger

γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 28ης Οκτωβρίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτηση αναίρεσεως η Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA (Acerinox) (στο εξής: Acerinox) ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 13ης Δεκεμβρίου 2001, Acerinox κατά Επιτροπής (T-48/98, Συλλογή 2001, σ. II-3859, στο εξής: αναίρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία έγινε μερικώς μόνο δεκτή η προσφυγή της η σκοπούσα στην ακύρωση της αποφάσεως 98/247/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 21ης Ιανουαρίου 1998, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ (Υπόθεση IV/35.814 — Προσαύξηση της τιμής του κράματος) (ΕΕ L 100, σ. 55, στο εξής: επίμαχη απόφαση).

Τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς

- 2 Τα πραγματικά περιστατικά που οδήγησαν στην άσκηση της ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγής, όπως εκτίθενται στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, δύνανται να συνοψισθούν ως ακολούθως, για τις ανάγκες της παρούσας αποφάσεως.
- 3 Η Acerinox είναι εταιρία του ισπανικού δικαίου δραστηριοποιούμενη στον τομέα του ανοξειδωτου χάλυβα, ειδικότερα δε, στον τομέα των εξελασμένων προϊόντων.
- 4 Στις 16 Μαρτίου 1995, κατόπιν πληροφοριών που δημοσιεύθηκαν σε ειδικευμένα έντυπα και καταγγελιών καταναλωτών, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 47 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, από πολλές εταιρίες παραγωγής ανοξειδωτου χάλυβα να της κοινοποιήσουν πληροφορίες αναφορικά με μια από κοινού αύξηση τιμών στην οποία προέβησαν, καλούμενη «προσαύξηση της τιμής του κράματος».
- 5 Η προσαύξηση της τιμής του κράματος συνιστά προσαύξηση υπολογιζόμενη βάσει της τιμής των στοιχείων του κράματος, η οποία προστίθεται στη βασική τιμή του ανοξειδωτου χάλυβα. Το κόστος των στοιχείων του κράματος που χρησιμοποιούνται στην παραγωγή ανοξειδωτου χάλυβα (συγκεκριμένα το νικέλιο, το χρώμιο και το μολυβδένιο) αντιπροσωπεύει σημαντικό ποσοστό του κόστους παραγωγής. Οι τιμές των στοιχείων αυτών είναι ιδιαίτερος ευμετάβλητες.
- 6 Βάσει των στοιχείων που συνέλεξε, η Επιτροπή απέστειλε, στις 19 Δεκεμβρίου 1995, κοινοποίηση αιτιάσεων σε 19 επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων η Acerinox.

- 7 Τον Δεκέμβριο του 1996 και τον Ιανουάριο του 1997, μετά από επιτόπου ελέγχους που πραγματοποίησε η Επιτροπή, οι δικηγόροι ή οι εκπρόσωποι ορισμένων επιχειρήσεων, μεταξύ των οποίων της Aceginox, γνωστοποίησαν στην Επιτροπή ότι επιθυμούν να συνεργαστούν. Στις 17 Δεκεμβρίου 1996, η Aceginox απέστειλε σχετική δήλωση στην Επιτροπή.
- 8 Στις 24 Απριλίου 1997, η Επιτροπή απηύθυνε στις εν λόγω επιχειρήσεις νέα κοινοποίηση αιτιάσεων, η οποία αντικατέστησε εκείνη της 19ης Δεκεμβρίου 1995.
- 9 Στις 21 Ιανουαρίου 1998, η Επιτροπή εξέδωσε την επίμαχη απόφαση.
- 10 Κατά την απόφαση αυτή, οι τιμές των στοιχείων κράματος του ανοξειδωτού χάλυβα σημείωσαν αισθητή πτώση κατά το έτος 1993. Όταν, από τον Σεπτέμβριο του 1993, η τιμή του νικελίου αυξήθηκε, τα περιθώρια των παραγωγών περιορίστηκαν σημαντικά. Προς αντιμετώπιση αυτής της καταστάσεως, οι περισσότεροι παραγωγοί εξελασμένων προϊόντων ανοξειδωτού χάλυβα συμφώνησαν, κατά τη διάρκεια συσκέψεως που πραγματοποιήθηκε στη Μαδρίτη στις 16 Δεκεμβρίου 1993 (στο εξής: σύσκεψη της Μαδρίτης), να προβούν σε συμπεφωνημένη αύξηση των τιμών τους τροποποιώντας τις παραμέτρους υπολογισμού της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος. Προς τούτο, αποφάσισαν να εφαρμόσουν, από 1ης Φεβρουαρίου 1994, προσαύξηση της τιμής του κράματος υπολογιζόμενη σύμφωνα με μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε για τελευταία φορά το 1991, υιοθετώντας, για όλους τους παραγωγούς, ως τιμές αναφοράς για τα στοιχεία του κράματος, τις τιμές του Σεπτεμβρίου 1993, κατά τη διάρκεια του οποίου η τιμή του νικελίου κατήλθε σε ιστορικά χαμηλό επίπεδο.
- 11 Στην επίμαχη απόφαση διευκρινίζεται ότι η προσαύξηση της τιμής του κράματος, υπολογιζόμενη βάσει προσφάτως καθορισθέντων τιμών αναφοράς, εφαρμόστηκε εκ μέρους όλων των παραγωγών στις πωλήσεις που πραγματοποίησαν στην Ευρώπη από 1ης Φεβρουαρίου 1994, πλην των πωλήσεων που πραγματοποίησαν στην Ισπανία και την Πορτογαλία.

12 Με το άρθρο 1 της επίμαχης αποφάσεως η Επιτροπή έκρινε ότι οι Acerinox, ALZ NV, Acciai speciali Terni SpA (στο εξής: AST), Avesta Sheffield AB (στο εξής: Avesta), Krupp Hoesch Stahl AG, νυν Krupp Thyssen Nirosta GmbH από 1ης Ιανουαρίου 1995, Thyssen Stahl AG, από 1ης Ιανουαρίου 1995 επονομαζόμενη Krupp Thyssen Nirosta GmbH, καθώς και η Ugine SA, νυν επονομαζόμενη Usinor SA (στο εξής: Usinor), παρέβησαν το άρθρο 65, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚΑΧ κατά την περίοδο από τον μήνα Δεκέμβριο του 1993 έως τον μήνα Νοέμβριο του 1996, όσον αφορά την Avesta και μέχρις της ημερομηνίας εκδόσεως της επίμαχης αποφάσεως για όλες τις υπόλοιπες επιχειρήσεις, τροποποιώντας και εφαρμόζοντας κατά τρόπο συμπεφωνημένο τις τιμές αναφοράς της μεθόδου υπολογισμού της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος. Κατά την Επιτροπή, η πρακτική αυτή είχε ως σκοπό ή ως αποτέλεσμα, να περιορίσει και να νοθεύσει τον ανταγωνισμό στην κοινή αγορά.

13 Με το άρθρο 2 της επίμαχης αποφάσεως επιβλήθηκαν τα ακόλουθα πρόστιμα:

— Acerinox:	3 530 000 ECU,
— ALZ NV:	4 540 000 ECU,
— AST:	4 540 000 ECU,
— Avesta:	2 810 000 ECU,
— Krupp Thyssen Nirosta GmbH:	8 100 000 ECU, και
— Usinor:	3 860 000 ECU.

Η ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγή και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 14 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 13 Μαρτίου 1998 η Acerinox άσκησε προσφυγή διώκουσα την ακύρωση της επίμαχης αποφάσεως, καθόσον την αφορά, επικουρικώς δε, την ουσιαστική μείωση του ποσού του προστίμου που της επιβλήθηκε με την απόφαση αυτή.
- 15 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση το Πρωτοδικείο επιβεβαίωσε, κατά το μεγαλύτερο μέρος, την επίμαχη απόφαση.
- 16 Το Πρωτοδικείο έκρινε, στη σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Acerinox μετέσχε στη σύμπραξη που είχε ως αντικείμενο την εφαρμογή προσαυξήσεως της τιμής του κράματος υπολογιζόμενη βάσει των τιμών αναφοράς που συμφωνήθηκαν κατά τη σύσκεψη της Μαδρίτης (στο εξής: η σύμπραξη) από τις 16 Δεκεμβρίου 1993, όσον αφορά τα κράτη μέλη πλην του Βασιλείου της Ισπανίας, και, όσον αφορά το τελευταίο κράτος μέλος, από τις 14 Ιανουαρίου 1994 το βραδύτερο. Στη σκέψη 64 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι ορθώς η Επιτροπή κατέληξε στην άποψη ότι η σύμπραξη δεν είχε στιγμιαίο χαρακτήρα, αλλά ότι διήρκεσε μέχρι την έκδοση της επίμαχης αποφάσεως.
- 17 Το Πρωτοδικείο έκρινε, επίσης, στη σκέψη 91 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το ποσό του επιβληθέντος στην Acerinox προστίμου δεν ήταν δυσανάλογο σε σχέση με τη βαρύτητα της παραβάσεως. Έκρινε, ότι η συμπεριφορά της Acerinox δεν δικαιολογούσε μείωση του προστίμου ανάλογη εκείνης που αποφάσισε για τις Usinor και Avesta, οι οποίες παραδέχθηκαν την ύπαρξη της συμπράξεως.
- 18 Αντιθέτως, το Πρωτοδικείο έκρινε, στη σκέψη 141 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της ισότητας μεταχειρίσεως συμπεραίνουσα ότι η Acerinox και οι δύο άλλες επιχειρήσεις δεν προσκόμισαν νέα

στοιχεία στην έρευνα, κατά την έννοια της ανακοινώσεως της Επιτροπής της σχετικής με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (ΕΕ 1996, C 207, σ. 4, στο εξής: ανακοίνωση περί συνεργασίας), καίτοι παραδέχθηκαν ότι πράγματι έγινε η σύσκεψη της Μαδρίτης. Στη σκέψη 152 της εν λόγω αποφάσεως, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι έπρεπε να παρασχεθεί στις επιχειρήσεις αυτές μείωση κατά 20 % του προστίμου που τους είχε αντιστοίχως επιβληθεί, αντί της κατά 10 % μειώσεως που προέβλεπε η επίμαχη απόφαση.

- 19 Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο μείωσε το επιβληθέν στην Acerinox πρόστιμο προσδιορίζοντάς το σε 3 136 000 ευρώ, απέρριψε δε την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 20 Το Πρωτοδικείο καταδίκασε την Acerinox στα δικαστικά της έξοδα καθώς και στα δύο τρίτα των εξόδων της Επιτροπής. Καταδίκασε την Επιτροπή στο ένα τρίτο των δικαστικών της εξόδων.

Τα αιτήματα των διαδίκων και οι λόγοι που προβλήθηκαν προς στήριξη της αναιρέσεως

- 21 Η Acerinox ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την επίμαχη απόφαση ή, τουλάχιστον, να μειώσει ουσιαστικώς το ποσό του προστίμου, επικουρικώς δε, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

22 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως

— επικουρικός, σε περίπτωση μερικής αναιρέσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, να απορρίψει το αίτημα περί ακυρώσεως της επίμαχης αποφάσεως, και

— να καταδικάσει την Acerinox στα δικαστικά έξοδα.

23 Η Acerinox προβάλλει τους εξής έξι λόγους προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως:

— προδήλως πεπλανημένη ερμηνεία συνεπαγόμενη πεπλανημένη αιτιολόγηση αναφορικά με την προβαλλόμενη συμμετοχή της σε σύμπραξη στην Ισπανία

— πεπλανημένη αιτιολόγηση της απορρίψεως του επιχειρήματος του σχετικού με την ύπαρξη παράλληλης συμπεριφοράς εκτός της Ισπανίας

— πλάνη περί το δίκαιο, όσον αφορά την εκτίμηση της διάρκειας της προβαλλομένης παραβάσεως

- έλλειψη αιτιολογήσεως της απορρίψεως επιχειρήματος σχετικού με τη διάρκεια της προβαλλομένης παραβάσεως

- πεπλανημένη αιτιολογία σχετικά με την αναλογικότητα του προστίμου, και

- παραβίαση θεμελιωδών δικαιωμάτων άμυνας, όσον αφορά τη μείωση του ποσού του προστίμου.

Επί του αιτήματος του σχετικού με την κατάθεση παρατηρήσεων προς απάντηση των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα και, επικουρικώς, του σχετικού με την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας

- ²⁴ Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 2 Δεκεμβρίου 2004, η Acerinox ζήτησε να της επιτραπεί να καταθέσει γραπτές παρατηρήσεις προς απάντηση των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα, επικουρικώς δε, να διατάξει το Δικαστήριο την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 61 του Κανονισμού Διαδικασίας.
- ²⁵ Η Acerinox επιθυμεί να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της επί των σημείων εκείνων των προτάσεων του εισαγγελέα που αφορούν, αφενός, την αποδεικτική αξία της τηλεμοιοτυπίας στην οποία αναφέρεται η σκέψη 37 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, την οποία απέστειλε στις 14 Ιανουαρίου 1994 η Avesta στις θυγατρικές της (στο εξής: τηλεμοιοτυπία του Ιανουαρίου 1994), και, αφετέρου, επί της αιτιολογίας της σκέψεως 90 της εν λόγω αποφάσεως.
- ²⁶ Υπενθυμίζεται, σχετικώς, ότι ο οργανισμός του Δικαστηρίου και ο Κανονισμός Διαδικασίας του δεν προβλέπουν τη δυνατότητα των διαδίκων να καταθέτουν παρατηρήσεις επί των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα (βλ. διάταξη της 4ης Φεβρουαρίου 2000, C-17/98, Emesa Sugar, Συλλογή 2000, σ. I-665, σκέψη 2).

Συνεπώς, το αίτημα καταθέσεως γραπτών παρατηρήσεων προς απάντηση των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα πρέπει να απορριφθεί.

- 27 Εξάλλου, το Δικαστήριο μπορεί αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν προτάσεως του γενικού εισαγγελέα, ή ακόμα κατόπιν αιτήσεως των διαδίκων, να διατάξει την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Κανονισμού Διαδικασίας, εφόσον κρίνει ότι δεν έχει διαφωτιστεί επαρκώς ή ότι η υπόθεση πρέπει να επιλυθεί βάσει επιχειρήματος επί του οποίου δεν διεξήχθη συζήτηση μεταξύ των διαδίκων (βλ. αποφάσεις της 29ης Απριλίου 2004, C-470/00 P, Κοινοβούλιο κατά Rira di Meana κ.λπ., Συλλογή 2004, σ. I-4167, σκέψη 33, και της 14ης Δεκεμβρίου 2004, C-210/03, Swedish Match, Συλλογή 2004, σ. I-11893, σκέψη 25). Εντούτοις, εν προκειμένω, το Δικαστήριο, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, κρίνει ότι διαθέτει όλα τα αναγκαία στοιχεία προκειμένου να αποφανθεί επί της παρούσας αιτήσεως αναιρέσεως. Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί το αίτημα επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας.

Επί της αναιρέσεως

Επί του πρώτου λόγου

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 28 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως η Acerinox προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι προέβη σε προδήλως πεπλανημένη ερμηνεία των επιχειρημάτων της των σχετικών με το ζήτημα της συμμετοχής της σε προβαλλόμενη σύμπραξη στην Ισπανία και ότι αιτιολόγησε πεπλανημένως την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ως προς το ζήτημα αυτό.

29 Ο λόγος αυτός αφορά τα σημεία 37 και 38 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως όπου το Πρωτοδικείο διαπίστωσε τα ακόλουθα:

«37 [...] από τη δικογραφία προκύπτει ότι, όπως τονίστηκε στην αιτιολογική σκέψη 33 [της επίμαχης αποφάσεως], η Avesta πληροφόρησε, με τηλεομοιοτυπία της 14ης Ιανουαρίου 1994, τις θυγατρικές της, από τις οποίες αυτή που ήταν στην Ισπανία, για την άποψη που εξέφρασαν ορισμένοι από τους ανταγωνιστές της όσον αφορά την ημερομηνία εφαρμογής της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος στις εγχώριες αγορές τους. Όσον αφορά ειδικότερα την Acerinox, εκτίθενται τα εξής:

“Η Acerinox ανήγγειλε ότι θα εφαρμοσθούν προσαυξήσεις από 1ης Απριλίου 1994 (μάλιστα, από τον Απρίλιο!)” [“Acerinox have announced that surcharges will be applied from 1st april 1994 (yes April !!!)”].

38 Συναφώς, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί το αληθές των λέξεων που της αποδίδονται, περιορίζεται όμως να προβάλλει ότι μια τέτοια δήλωση καταδεικνύει, πολλώ μάλλον, την ανυπαρξία συμφωνίας ή εναρμονισμένης πρακτικής, κατά την ημερομηνία της συσκέψεως της Μαδρίτης, περί της ετεροχρονισμένης εφαρμογής της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος στην Ισπανία. Παραμένει εντούτοις γεγονός ότι μια τέτοια δήλωση συνιστά την απόδειξη για το ότι, κατά την ημερομηνία της 14ης Ιανουαρίου 1994, η Acerinox είχε εκδηλώσει, εν πάση περιπτώσει, την πρότασή της να εφαρμόσει την προσαύξηση της τιμής του κράματος στην Ισπανία, σύμφωνα με τον τρόπο που συμφωνήθηκε από τις οικείες επιχειρήσεις κατά τη σύσκεψη της Μαδρίτης και επομένως προσχώρησε στη σύμπραξη.»

30 Η Acerinox υποστηρίζει ότι πεπλανημένως το Πρωτοδικείο έκρινε, στη σκέψη 38 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν αμφισβήτησε το βάσιμο των ισχυρισμών που διατύπωσε η Avesta στην τηλεομοιοτυπία του Ιανουαρίου 1994. Υποστηρίζει ότι ρητώς αμφισβήτησε την αποδεικτική αξία αυτής της τηλεομοιοτυπίας στο δικόγραφο της ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγής της και ότι η αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως επί του σημείου αυτού στηρίζεται σε παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων.

- 31 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο λόγος αυτός είναι απαράδεκτος και αβάσιμος. Είναι απαράδεκτος καθόσον η Acerinox επιχειρεί να προβάλει ως ανεπάρκεια της αιτιολογίας κάτι που στην πράξη συνιστά εκτίμηση πραγματικού περιστατικού.
- 32 Εν πάση περιπτώσει, το Πρωτοδικείο ορθώς συνήγαγε από την τηλεμοιοτυπία αυτή ότι μολονότι η Acerinox δίσταζε, τον Δεκέμβριο του 1993, να μετάσχει στη σύμπραξη στην Ισπανία, οι δισταγμοί της αυτοί ήρθαν από τον Ιανουάριο του 1994.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 33 Επιβάλλεται να τονιστεί ότι στο δικόγραφο της προσφυγής που κατέθεσε ενώπιον του Πρωτοδικείου κατά της επίμαχης αποφάσεως, η Acerinox τονίζει, όσον αφορά το περιεχόμενο της τηλεμοιοτυπίας του Ιανουαρίου 1994, ότι «[η] πληροφορία αυτή η σχετική με “αναγγελία” στην οποία είχε προβεί η προσφεύγουσα, αντιφατική σε σχέση με τη συμπεριφορά που ακολούθησαν οι υπόλοιπες βιομηχανίες, είναι ανακριβής. Καμία τέτοιου είδους “αναγγελία” δεν είχε γίνει».
- 34 Όπως, επομένως, προκύπτει από το ίδιο το γράμμα της προσφυγής που κατέθεσε η Acerinox ενώπιον του Πρωτοδικείου, αυτή είχε αμφισβητήσει το αληθές των όσων της αποδίδονται με την εν λόγω τηλεμοιοτυπία. Επομένως, δεχόμενο το αντίθετο, το Πρωτοδικείο παρουσίασε ανακριβώς την άποψη της Acerinox.
- 35 Η τηλεμοιοτυπία, όμως, του Ιανουαρίου 1994 απετέλεσε καθοριστικό αποδεικτικό στοιχείο για την απόδειξη της συμμετοχής της Acerinox σε σύμπραξη στην ισπανική αγορά.

- 36 Συνεπώς, επιβάλλεται να κριθεί, όπως υπογράμμισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 38 των προτάσεών του, ότι το Πρωτοδικείο δεν μπορούσε να δεχθεί την τηλεομοιοτυπία του Ιανουαρίου 1994 ως αποδεικτικό στοιχείο χωρίς να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους έπρεπε να απορριφθεί η εκ μέρους της Acerinox αμφισβήτηση αυτής της τηλεομοιοτυπίας. Παραλείποντας να απαντήσει στο σχετικό επιχείρημα της Acerinox, το Πρωτοδικείο παραβίασε την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από τα άρθρα 30 και 46, πρώτο εδάφιο, του οργανισμού ΕΚΑΧ του Δικαστηρίου.
- 37 Συνεπώς, ο πρώτος λόγος που προέβαλε η Acerinox πρέπει να γίνει δεκτός καθόσον δι' αυτού σκοπείται να αποδειχθεί έλλειψη αιτιολογίας της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ως προς τη συμμετοχή αυτής της επιχειρήσεως σε σύμπραξη στην Ισπανία.
- 38 Επομένως, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί καθόσον δέχεται τη συμμετοχή της Acerinox σε σύμπραξη στην ισπανική αγορά, με το αιτιολογικό ότι η επιχείρηση αυτή δεν αμφισβήτησε το αληθές των όσων της αποδίδονται με την τηλεομοιοτυπία του Ιανουαρίου 1994.
- 39 Πάντως, δεδομένου ότι η ανάρτηση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως είναι μερική, πρέπει να εξεταστούν και οι λοιποί λόγοι αναιρέσεως.

Επί του δευτέρου λόγου

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 40 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως η Acerinox αιτιάται το Πρωτοδικείο ότι αιτιολόγησε ανεπαρκώς την απόρριψη του επιχειρήματος ότι η εκτός Ισπανίας συμπεριφορά της συνιστούσε απλώς παράλληλη συμπεριφορά και όχι εφαρμογή μιας συμπεφωνημένης πρακτικής.

- 41 Κατά την Acerinox, το Πρωτοδικείο ορθώς διαπίστωσε στη σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ότι προέβη σε προσαύξηση της τιμής του χάλυβος σε διαφορετικά χρονικά σημεία και σε διάφορα κράτη μέλη. Σε διάφορα όμως σημεία τόσο της επίμαχης αποφάσεως όσο και της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως υπογραμμίζεται ότι σκοπός της συσκέψεως της Μαδρίτης ήταν, αντιθέτως, η ταυτόχρονη αύξηση των τιμών δια της επιβολής της εν λόγω προσαυξήσεως της τιμής του κράματος.
- 42 Η Acerinox υποστηρίζει ότι σ' αυτό το πλαίσιο επιβάλλεται να εκτιμηθεί το επιχείρημά της κατά το οποίο η συμπεριφορά της συνιστούσε απλώς προσαρμογή στις συνθήκες της αγοράς και όχι έκφραση συμπεφωνημένης πρακτικής μεταξύ επιχειρήσεων.
- 43 Η Acerinox υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο δεν απέδειξε, στη σκέψη 43 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τον απαιτούμενο αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ της συσκέψεως της Μαδρίτης και της συμπεριφοράς της στην αγορά, επομένως δε το Πρωτοδικείο δεν αιτιολόγησε επαρκώς τη διαπίστωσή του περί της προβαλλόμενης συμμετοχής της Acerinox σε μια πέραν των ορίων της Ισπανίας παράβαση. Συνεπώς, το Δικαστήριο οφείλει να μη λάβει υπόψη του τη διαπίστωση αυτή.
- 44 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο απέρριψε το επιχείρημα της Acerinox στηριζόμενο επί πραγματικών στοιχείων, την ακρίβεια των οποίων δεν μπορεί να εξετάσει εκ νέου το Δικαστήριο, όπως η συμμετοχή της Acerinox στη σύσκεψη της Μαδρίτης, η στάση που ακολούθησε στο πλαίσιο αυτής της συσκέψεως, ότι δηλαδή δεν διαφοροποιήθηκε από τις θέσεις που ανέπτυξαν οι λοιποί συμμετέχοντες, καθώς και το αν πράγματι και τότε εφαρμόστηκαν οι προσαυξήσεις τιμών κράματος σε πολλά κράτη μέλη. Στο πλαίσιο αυτό, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι οι τιμές που εφάρμοζε η Acerinox στα κράτη αυτά δεν ήταν αποτέλεσμα προσαρμογής προς τις παρατηρούμενες στην αγορά συμπεριφορές, αλλά αποτέλεσμα συμπράξεως.
- 45 Η Επιτροπή φρονεί ότι, εν πάση περιπτώσει, το σκεπτικό που ανέπτυξε το Πρωτοδικείο στις σκέψεις 41 έως 43 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως αποδεικνύει σαφώς την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της προκύπτουσας από τη σύσκεψη της Μαδρίτης συμπράξεως και της συμπεριφοράς της Acerinox στην αγορά. Η συνάφεια αυτή δεν μπορεί να αμφισβητηθεί με βάση το γεγονός ότι η Acerinox εφάρμοσε τις προσαυξήσεις των τιμών κράματος με μικρή καθυστέρηση από την προβλεφθείσα ημερομηνία.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 46 Πρώτον, το Πρωτοδικείο ορθώς διατύπωσε, στη σκέψη 30 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως τον εφαρμοστέο ως προς το βάρος της αποδείξεως κανόνα σε περίπτωση συμμετοχής επιχειρήσεων σε συσκέψεις που έχουν ένα προφανώς αντίθετο προς τον ανταγωνισμό και αποδεδειγμένο χαρακτήρα. Υπενθύμισε, σχετικώς, στηριζόμενο στις αποφάσεις της 8ης Ιουλίου 1999, C-199/92 P, Hüls κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. I-4287, σκέψη 155), και C-235/92 P, Montecatini κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. I-4539, σκέψη 181), ότι απόκειται στην οικεία επιχείρηση να προβάλλει ενδείξεις ικανές να στοιχειοθετήσουν ότι η συμμετοχή της στις εν λόγω συσκέψεις δεν διαπνέονταν από αντίθετη προς τον ανταγωνισμό διάθεση και ότι είχε δηλώσει στους ανταγωνιστές της ότι μετείχε στις συσκέψεις αυτές με πρόθεση διαφορετική από τη δική τους.
- 47 Δεύτερον, το Πρωτοδικείο προέβη σε εφαρμογή αυτού του κανόνα στη συγκεκριμένη υπόθεση. Αρχικώς, διαπίστωσε, στη σκέψη 31 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αφενός, ότι δεν αμφισβητήθηκε η συμμετοχή της Acerinox στη σύσκεψη της Μαδρίτης και, αφετέρου, ότι η σύσκεψη αυτή απετέλεσε εκδήλωση συμπράξεως μεταξύ ορισμένων παραγωγών εξελασμένων προϊόντων από ανοξείδωτο χάλυβα αναφορικά με ένα από τα στοιχεία της τελικής τιμής του, κατά παράβαση του άρθρου 65, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚΑΧ.
- 48 Το Πρωτοδικείο εξέτασε, στη συνέχεια, αν η Acerinox διαφοροποιήθηκε από τους λοιπούς μετέχοντες στην εν λόγω σύσκεψη, δηλώνουσα την πρόθεσή της να μην εφαρμόσει την προσαύξηση της τιμής του κράματος στα άλλα κράτη μέλη πλην του Βασιλείου της Ισπανίας.
- 49 Το Πρωτοδικείο διαπίστωσε, σχετικώς, στη σκέψη 41 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Acerinox δεν προσκόμισε αποδείξεις περί μιας τέτοιας διαφοροποιήσεως. Αντιθέτως, επισήμανε, στηριζόμενο επί δηλώσεως της Acerinox στο πλαίσιο απαντήσεώς της σε ερωτήσεις της Επιτροπής, ότι η εν λόγω εταιρία δεν ισχυρίστηκε ότι ακολούθησε την ίδια στάση, κατά τη σύσκεψη της Μαδρίτης, με

εκείνη που ακολούθησε ως προς την εφαρμογή της προσαυξήσεως της τιμής του χάλυβα στην Ισπανία, παραδέχθηκε, όμως, ότι «η πλειονότητα των μετεχόντων ετάχθη υπέρ της εφαρμογής της το συντομότερο δυνατόν». Το Πρωτοδικείο διευκρίνισε, στη σκέψη 42 της εν λόγω αποφάσεως, ότι η Acerinox προέβη, ακολούθως, σε προσαύξηση της τιμής του κράματος σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες, σε διάφορες ημερομηνίες, μεταξύ Φεβρουαρίου και Μαΐου 1994.

- 50 Το Πρωτοδικείο κατέληξε στο συμπέρασμα, στη σκέψη 43 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Acerinox δεν μπορεί λυσιτελώς να προβάλει τον ισχυρισμό ότι η ευθυγράμμιση των προσαυξήσεων της τιμής του κράματος με αυτές που εφάρμοζαν οι άλλοι παραγωγοί που ανέπτυσαν δραστηριότητα στις εν λόγω αγορές ήταν αποτέλεσμα μιας απλής παράλληλης συμπεριφοράς, εφόσον αυτής της ευθυγραμμίσεως είχε προηγηθεί σύμπραξη μεταξύ των οικείων επιχειρήσεων, με αντικείμενο τη χρησιμοποίηση και εφαρμογή ταυτόσημων τιμών αναφοράς κατά την εφαρμογή της μεθόδου υπολογισμού της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος.
- 51 Το Πρωτοδικείο κατέληξε στο συμπέρασμα, στη σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Acerinox θα πρέπει να θεωρηθεί ως έχουσα μετάσχει στη σύμπραξη, καθόσον αντικείμενο αυτής ήταν η εφαρμογή της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος στα κράτη μέλη πλην της Ισπανίας.
- 52 Από την ανάλυση στην οποία προέβη το Πρωτοδικείο προκύπτει ότι ορθώς αυτό εφάρμοσε τον υπομνησθέντα στη σκέψη 46 της παρούσας αποφάσεως κανόνα. Στο πλαίσιο αυτό διαπίστωσε, πρώτον, τη συμμετοχή της Acerinox σε σύσκεψη με προδήλως αντίθετο προς τον ανταγωνισμό χαρακτήρα, δεύτερον, τη μη προσκόμιση εκ μέρους της εν λόγω επιχειρήσεως στοιχείων που να αποδεικνύουν διαφοροποίησή της από τους σκοπούς της εν λόγω συσκέψεως, ως προς τον υπολογισμό της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος, καθώς και τη χρησιμοποίησή του, και, τρίτον, την εκ μέρους της Acerinox εφαρμογή των προσαυξήσεων της τιμής του κράματος σύμφωνα με τη μέθοδο που καθορίστηκε στο πλαίσιο αυτής της συσκέψεως, πριν αποκλείσει το ενδεχόμενο να αποτελεί αυτή η εφαρμογή απόρροια παράλληλης συμπεριφοράς.
- 53 Επομένως, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε την ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ της συσκέψεως της Μαδρίτης και της συμπεριφοράς της Acerinox στα κράτη μέλη πλην της Ισπανίας, κατά συνέπεια δε αιτιολόγησε πλήρως το συμπέρασμά του ότι η εν λόγω επιχείρηση πρέπει να θεωρηθεί ως έχουσα συμμετάσχει στη σύμπραξη στα εν λόγω κράτη μέλη.

- 54 Συνεπώς, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του τρίτου λόγου

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 55 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως η Acerinox αιτιάται το Πρωτοδικείο ότι εφάρμοσε ένα πεπλανημένο νομικό κριτήριο προκειμένου να εκτιμήσει τη διάρκεια της προβαλλόμενης παραβάσεως.
- 56 Κατά την Acerinox, κρίνοντας, στη σκέψη 64 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή ευλόγως εκτίμησε ότι η παράβαση διήρκεσε μέχρι τον Ιανουάριο του 1998, χωρίς να αναφερθεί στην ύπαρξη οποιασδήποτε συμπράξεως μεταξύ των μερών πέραν των πρώτων μηνών του έτους 1994, καίτοι εθεωρείτο η σύμπραξη ως τερματισθείσα, το Πρωτοδικείο προέβη σε πεπλανημένη εφαρμογή της σχετικής νομολογίας του Δικαστηρίου, όπως αυτή εκτέθηκε στη σκέψη 63 της εν λόγω αποφάσεως. Η διάρκεια της παραβάσεως, εφόσον βεβαίως υφίσταται παράβαση, περιορίστηκε στο πρώτο εξάμηνο του έτους 1994.
- 57 Από τη νομολογία αυτή προκύπτει ότι παράβαση των κανόνων του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 81 ΕΚ), κατ' αναλογίαν δε, των κανόνων του άρθρου 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ διαρκεί εφόσον εξακολουθεί να υφίσταται σύμπραξη μεταξύ των οικείων επιχειρήσεων. Ουδόλως, όμως, απεδείχθη ότι η προσαύξηση της τιμής του κράματος απετέλεσε αντικείμενο τακτικής και συντονισμένης επανεξετάσεως εξ μέρους των εν λόγω επιχειρήσεων.
- 58 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο τρίτος λόγος αναιρέσεως στηρίζεται επί εσφαλμένης λογικής βάσεως, δεδομένου ότι κανένα στοιχείο της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως διαπίστωση του γεγονότος ότι η σύμπραξη έπαυσε να ισχύει μετά τους πρώτους μήνες του έτους 1994.

- 59 Κατά την Επιτροπή, ορθώς το Πρωτοδικείο έκρινε, στη σκέψη 61 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η εκ μέρους της Acerinox διατήρηση καθ' όλη τη διάρκεια της υπό εξέταση περιόδου των τιμών αναφοράς που συμφωνήθηκαν στο πλαίσιο της συσκέψεως της Μαδρίτης δεν μπορεί να έχει άλλη εξήγηση από την ύπαρξη συμπράξεως η οποία διήρκεσε πέραν των πρώτων μηνών του έτους 1994.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 60 Επιβάλλεται σχετικώς να υπογραμμιστεί ότι, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της Acerinox, το Πρωτοδικείο δεν εκτίμησε ότι η σύμπραξη περατώθηκε πριν από την έκδοση της επίμαχης αποφάσεως, στις 21 Ιανουαρίου 1998. Αντιθέτως, από τις σκέψεις 60, 61, 63 και 64 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι, κατά το Πρωτοδικείο, η σύμπραξη διήρκεσε μέχρι την έκδοση της επίμαχης αποφάσεως.
- 61 Στη σκέψη 60 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι, μέχρι της ημερομηνίας αυτής, η Acerinox και άλλες επιχειρήσεις εξακολούθησαν να εφαρμόζουν τις τιμές αναφοράς που συμφωνήθηκαν κατά τη σύσκεψη της Μαδρίτης. Στη σκέψη 61 της ίδιας αποφάσεως, το Πρωτοδικείο υπενθύμισε ότι σκοπός της προσαπτόμενης στην Acerinox παραβάσεως ήταν ο καθορισμός του ποσού της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος με βάση μέθοδο υπολογισμού περιλαμβάνουσα τιμές αναφοράς ταυτόσημες με εκείνες των ανταγωνιστών της και καθορισθείσες από κοινού με τους άλλους παραγωγούς στο πλαίσιο συμπράξεως με αυτούς. Το Πρωτοδικείο αποφάνθηκε ότι η εκ μέρους αυτής της επιχειρήσεως διατήρηση των εν λόγω τιμών αναφοράς, κατά την εφαρμογή της μεθόδου υπολογισμού της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος, δεν μπορούσε να έχει άλλη εξήγηση από την ύπαρξη συμπράξεως.
- 62 Στη σκέψη 63 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο επισήμανε ότι οι συνέπειες της συμπράξεως διήρκεσαν μέχρι την έκδοση της επίμαχης αποφάσεως, χωρίς να έχει τυπικώς παύσει η σύμπραξη. Το Πρωτοδικείο κατέληξε στο συμπέρασμα, στη σκέψη 64 της εν λόγω αποφάσεώς του, ότι, καθόσον η Acerinox δεν είχε παραιτηθεί, πριν από την έκδοση της επίμαχης αποφάσεως, της εφαρμογής των τιμών αναφοράς που είχαν συμφωνηθεί κατά τη σύσκεψη της Μαδρίτης, ορθώς η Επιτροπή εκτίμησε ότι η παράβαση διήρκεσε μέχρις αυτής της ημερομηνίας.

- 63 Επιβάλλεται, συνεπώς, το συμπέρασμα, όπως υπογράμμισε και ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 107 των προτάσεών του, ότι το επιχείρημα της Acerinox κατά το οποίο το Πρωτοδικείο προέβη σε πεπλανημένη εφαρμογή της νομολογίας του Δικαστηρίου περί της εφαρμογής των κανόνων του ανταγωνισμού επί των συνεπειών μιας συμπτράξεως η οποία τυπικώς είχε παύσει να υφίσταται είναι, εν πάση περιπτώσει, αλυσιτελής, καθόσον στηρίζεται επί της εσφαλμένης βάσεως ότι η σύμπραξη έπαψε να υφίσταται κατά τη διάρκεια του έτους 1994.
- 64 Συνεπώς, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του τετάρτου λόγου

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 65 Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, ο οποίος αναφέρεται στη σκέψη 62 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως, η Acerinox προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι δεν αιτιολόγησε την απόρριψη του επιχειρήματος κατά το οποίο, κατά τον Ιούλιο του 1994, η τιμή του νικελίου είχε φτάσει στο αρχικό της επίπεδο, επομένως δε η προσαπτόμενη εναρμονισμένη πρακτική έπαψε να έχει οποιαδήποτε συνέπεια από της ημερομηνίας αυτής.
- 66 Κατά την Acerinox δεν αμφισβητείται ότι η μέθοδος υπολογισμού της προσαυξήσεως του κράματος χρησιμοποιείτο από 25 ήδη ετών. Δεδομένου ότι η πρακτική αυτή απέβλεπε αποκλειστικώς στην τροποποίηση, διά της μειώσεώς της, της τιμής από της οποίας άρχιζε να εφαρμόζεται προϋφιστάμενη προσαύξηση της τιμής του κράματος, το γεγονός ότι η τιμή του νικελίου έφτασε, κατά τον Ιούλιο του 1994, στο επίπεδο στο οποίο είχε προηγουμένως καθοριστεί η εν λόγω τιμή, αποτελεί κρίσιμο στοιχείο. Πράγματι, κατά την Acerinox, από της ημερομηνίας αυτής η εναρμονισμένη πρακτική που συνίστατο στη μείωση της τιμής από της οποίας άρχιζε αυτομάτως να εφαρμόζεται η προσαύξηση της τιμής κράματος, έπαψε να έχει οποιοδήποτε αποτέλεσμα, δεδομένου ότι, εν πάση περιπτώσει, εφαρμόζονταν προσαύξηση της τιμής του κράματος δυνάμει της προϋφιστάμενης μεθόδου.

- 67 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η Acerinox δεν μπορεί να περιοριστεί στην προβολή του ισχυρισμού ότι, εν πάση περιπτώσει, έπρεπε να επιβληθεί η προσαύξηση της τιμής του κράματος, είτε βάσει της μεθόδου που χρησιμοποιείται πριν από την εφαρμογή της συμπράξεως είτε βάσει της χρησιμοποιούμενης μετά την εν λόγω σύμπραξη μεθόδου. Η αντιστοιχία μεταξύ της τιμής του νικελίου κατά τον Ιούλιο του 1994 και του παλαιού ορίου επιβολής της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος ήταν αποτέλεσμα τυχαίας συγκυρίας και εξαρτώταν από την εξέλιξη της αγοράς του νικελίου. Εκείνο που έχει σημασία, κατά την άποψη της Επιτροπής, είναι ότι η προσαύξηση της τιμής του κράματος που εφαρμοζόταν δυνάμει της νέας μεθόδου υπολογισμού του υπερέβαινε πάντοτε την προσαύξηση την υπολογιζόμενη βάσει της προηγούμενης μεθόδου, ανεξαρτήτως της τιμής του νικελίου.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 68 Στη σκέψη 62 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι, καθόσον οι τιμές αναφοράς των στοιχείων του κράματος που αποτελούν αντικείμενο της παραβάσεως παρέμειναν αμετάβλητες, το γεγονός ότι η τιμή του νικελίου επανήλθε, μετά από μια ορισμένη ημερομηνία, στο «αρχικό της επίπεδο» δεν σημαίνει ότι από της ημερομηνίας αυτής η παράβαση έπαψε να αναπτύσσει τις περιοριστικές του ανταγωνισμού συνέπειές της, αλλά ότι απλώς η προσαύξηση της τιμής του κράματος έπρεπε, ακριβώς, να υπολογίζεται λαμβανομένης υπόψη αυτής της εξελίξεως. Για αυτόν τον λόγο το Πρωτοδικείο απέρριψε το επιχείρημα της Acerinox ως αλυσιτελές.
- 69 Επιβάλλεται σχετικώς η διαπίστωση ότι το Πρωτοδικείο απέρριψε το επιχείρημα της Acerinox αιτιολογώντας την απόφασή του. Όπως πράγματι προκύπτει από τη σκέψη 62 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως η από κοινού μείωση της τιμής αναφοράς του νικελίου συνεπαγόταν επιβολή προσαυξήσεως της τιμής του κράματος αν η τιμή αυτής της πρώτης ύλης υπερέβαινε τη νέα τιμή αναφοράς. Η Acerinox, όμως, δεν εξηγεί σχετικώς για ποιο λόγο η μείωση της τιμής του νικελίου μετά τον Ιούλιο του 1994 δεν επέτρεψε στη σύμπραξη να αναπτύξει τις συνέπειές της.
- 70 Συνεπώς, ορθώς το Πρωτοδικείο απέρριψε ως αλυσιτελές το επιχείρημα της Acerinox.

- 71 Συνεπώς, επιβάλλεται να απορριφθεί ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως ως προδήλως αβάσιμος.

Επί του πέμπτου λόγου

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 72 Με τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως η Acerinox αιτιάζεται το Πρωτοδικείο ότι δεν έλαβε υπόψη του, στη σκέψη 90 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το αντίστοιχο μέγεθος των οικείων επιχειρήσεων κατά την εκτίμηση της αναλογικότητας του προστίμου. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη του το επιχειρήματά της ότι η διαφορά μεταξύ του δικού της μεριδίου αγοράς και εκείνου της Usinor, που ανέρχεται σε 7 μονάδες, αντιπροσωπεύει το 65 % του ποσοστού του μεριδίου της αγοράς και, κατά συνέπεια, θα έπρεπε να εκτιμηθεί ως ιδιαίτερα σημαντική. Επιπροσθέτως, ο σημαντικός χαρακτήρας αυτής της διαφοράς δεν αποτελεί παρά ένα μόνο από τα ενδεδειγμένα κριτήρια προκειμένου να γίνει η στάθμιση, σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής περί κατευθυντηρίων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και του άρθρου 65, παράγραφος 5, της Συνθήκης ΕΚΑΧ (ΕΕ 1998, C 9, σ. 3, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές). Συνεπώς, το Πρωτοδικείο αιτιολόγησε ανεπαρκώς την εκτίμηση της αναλογικότητας του προστίμου που επιβλήθηκε στην Acerinox.
- 73 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το ποσοστό του 65 % είναι παραπλανητικό και ότι ορθώς το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πεπλανημένη εκτίμηση κρίνοντας ότι η διαφορά μεταξύ των μεριδίων αγοράς των οικείων επιχειρήσεων δεν ήταν σημαντική και δεν δικαιολογούσε στάθμιση του ποσού των προστίμων.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 74 Το Πρωτοδικείο εξέτασε το βάσιμο της μεθόδου που χρησιμοποίησε η Επιτροπή προκειμένου να καθορίσει το ποσό του προστίμου λαμβάνοντας υπόψη, στη σκέψη 77 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, τις κατευθυντήριες γραμμές. Στις σκέψεις 78 και 81 της απόφασής του υπογράμμισε ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε για τον υπολογισμό του ποσού του προστίμου στη βαρύτητα της παραβάσεως, σύμφωνα με τις προαναφερθείσες κατευθυντήριες γραμμές.
- 75 Όσον αφορά την απόφαση της Επιτροπής να μην προβεί σε στάθμιση αυτού του ποσού αναλόγως των οικείων επιχειρήσεων, το Πρωτοδικείο έκρινε, στη σκέψη 90 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, ότι η Επιτροπή ευλόγως στηρίχθηκε, ιδίως, στο μέγεθος και την οικονομική ισχύ των εν λόγω επιχειρήσεων, διαπιστώνουσα ότι ήταν όλες μεγάλου μεγέθους, αφού προηγουμένως υπογράμμισε ότι οι εν λόγω έξι επιχειρήσεις αντιπροσώπευαν πλέον του 80 % της ευρωπαϊκής παραγωγής τελικών προϊόντων από ανοξείδωτο χάλυβα.
- 76 Το Πρωτοδικείο, στην ίδια σκέψη 90, υπογράμμισε ότι η σύγκριση στην οποία προέβη η Acerinox μεταξύ του μεριδίου της αγοράς, που ανερχόταν σε 11 %, και των μεριδίων της Usinor, της AST και της Avesta, που ανέρχονταν, αντιστοίχως, σε 18, 15 και 14 % περίπου της εν λόγω αγοράς, δεν αποδεικνύει «σημαντική διαφορά» μεταξύ αυτών των επιχειρήσεων, κατά την έννοια του σημείου 1, Α, έκτο εδάφιο, των κατευθυντηρίων γραμμών, που να δικαιολογεί αναγκαστικώς διαφοροποίηση στο πλαίσιο εκτιμήσεως της βαρύτητας της παραβάσεως.
- 77 Επιβάλλεται, σχετικώς, να ληφθούν υπόψη οι κατευθυντήριες γραμμές. Στο σημείο 1, Α, έκτο εδάφιο, αυτών τονίζεται ότι, σε περιπτώσεις παραβάσεων στις οποίες εμπλέκονται περισσότερες επιχειρήσεις, μετά τον καθορισμό του βασικού ποσού του προστίμου αναλόγως της βαρύτητας της παραβάσεως, «θα είναι ενδεχομένως

σκόπιμο να γίνεται στάθμιση, σε ορισμένες περιπτώσεις, των ποσών που προκύπτουν [...] προκειμένου να ληφθεί υπόψη το ειδικό βάρος κάθε επιχείρησης και, κατ' επέκταση, ο πραγματικός αντίκτυπος της παράνομης συμπεριφοράς της για τον ανταγωνισμό, ιδιαίτερα αν υφίστανται σημαντικές διαφορές ως προς το μέγεθος μεταξύ επιχειρήσεων που διαπράττουν το ίδιο είδος παράβασης».

- 78 Αποφαινόμενο ότι η διαφορά μεριδίων αγοράς της Acerinox, το οποίο ανέρχεται σε 11 % περίπου, και εκείνου των Usinor, AST και Avesta, το οποίο αντιπροσωπεύει ποσοστό μεταξύ 14 και 18 % της εν λόγω αγοράς, δεν είναι σημαντική, και μη λαμβάνοντας υπόψη το ποσοστό 65 % που προέβαλε η Acerinox, το Πρωτοδικείο δεν υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως. Πράγματι, όπως ορθώς υπογραμμίζει η Επιτροπή, το ποσοστό αυτό είναι παραπλανητικό, καθόσον παρέχει δυσανάλογα παραπλανητική εικόνα της διαφοράς των μεριδίων αγοράς που κατέχουν, αντιστοίχως, οι οικείες επιχειρήσεις, η οποία είναι απόρροια μη ενδεδειγμένης συγκρίσεως.
- 79 Επιπροσθέτως, πέραν της προβαλλομένης ως σημαντικής διαφοράς μεταξύ των μεριδίων αγοράς που αντιστοίχως κατέχουν η Usinor και η Acerinox, η δεύτερη δεν επικαλείται άλλο κριτήριο δυνάμενο να δικαιολογήσει στάθμιση του ποσού των προστίμων, σύμφωνα με το σημείο 1, Α, έκτο εδάφιο, των κατευθυντηρίων γραμμών.
- 80 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ορθώς το Πρωτοδικείο αιτιολόγησε το συμπέρασμά του επισημαίνοντας ότι η διαφορά μεταξύ των μεριδίων αγοράς των οικείων επιχειρήσεων δεν δικαιολογούσε στάθμιση του επιβληθέντος στην Acerinox προστίμου, και ότι ορθώς έκρινε ότι το επιβληθέν πρόστιμο δεν ήταν δυσανάλογο.
- 81 Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, επιβάλλεται να απορριφθεί ο πέμπτος λόγος αναιρέσεως ως αβάσιμος.

Επί του έκτου λόγου

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 82 Με τον έκτο λόγο αναιρέσεως η Acerinox προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο απορρίπτοντας το αίτημα μείωσης του επιβληθέντος σ' αυτήν προστίμου ισόποσης προς τη μείωση που δέχθηκε για τις άλλες επιχειρήσεις που είχαν μετάσχει στη σύμπραξη, με το αιτιολογικό ότι είχε αμφισβητήσει τις εναντίον της αιτιάσεις, καίτοι συνεργάστηκε με την Επιτροπή κατά τρόπο ανάλογο με τις λοιπές επιχειρήσεις. Η απόρριψη αυτού του αιτήματος δημιουργεί δυσμενείς διακρίσεις και συνιστά προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων άμυνας.
- 83 Η Acerinox υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο δέχθηκε, στη σκέψη 139 της αναιρεσιβαλλομένης απόφασης, ότι ο βαθμός συνεργασίας των εν λόγω επιχειρήσεων με την Επιτροπή ήταν συγκρίσιμος με βάση το κριτήριο της αναγνωρίσεως του υποστατού των πραγματικών περιστατικών, δηλαδή της συμμετοχής τους στη σύσκεψη της Μαδρίτης, τη φύση των συζητήσεων που διεξήχθησαν στο πλαίσιο αυτής της συσκέψεως και τα μέτρα που ελήφθησαν προς επιβολή της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος. Εντούτοις, το Πρωτοδικείο περιόρισε σε 20 % τη μείωση του προστίμου της Acerinox, ενώ δέχθηκε μείωση 40 % για την Usinor. Η Acerinox υποστηρίζει ότι η προσέγγιση αυτή του Πρωτοδικείου καταλήγει σε διαφορετική αντιμετώπιση των οικείων επιχειρήσεων αναλόγως του τρόπου με τον οποίο αποφάσισαν να ασκήσουν τα δικαιώματά τους άμυνας απαντώντας στην ανακοίνωση των αιτιάσεων.
- 84 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, αντιθέτως προς την Usinor και την Avesta, οι οποίες συνεργάστηκαν παραδεχόμενες τη συμμετοχή τους στη σύμπραξη, δεν μπορεί να παρασχεθεί στην Acerinox η ίδια μείωση του προστίμου με εκείνη που παρασχέθηκε στις εν λόγω δύο επιχειρήσεις.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 85 Προκειμένου να διαπιστωθεί αν το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο αποφασίζοντας μείωση του επιβληθέντος στην Acerinox προστίμου λιγότερο σημαντική από εκείνη που αποφάσισε για την Usinor και την Avesta, πρέπει να ληφθεί υπόψη η νομολογία του Δικαστηρίου η σχετική με την έκταση των εξουσιών της Επιτροπής στον τομέα των διαδικασιών προγενέστερης έρευνας και των διοικητικών διαδικασιών, με κριτήριο την επιταγή διασφάλισης των δικαιωμάτων άμυνας.
- 86 Κατά την απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 1989, 374/87, Orkem κατά Επιτροπής (Συλλογή 1989, σ. 3283, σκέψεις 34 και 35), η Επιτροπή δικαιούται να υποχρεώσει επιχείρηση να της παράσχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες που αφορούν πραγματικά περιστατικά των οποίων έχει λάβει γνώση, αλλά δεν μπορεί να επιβάλει στην επιχείρηση αυτή την υποχρέωση να δώσει απαντήσεις από τις οποίες μπορεί να αποδειχθεί η ύπαρξη παραβάσεως, της οποίας το υποστατό οφείλει να αποδεικνύει η ίδια η Επιτροπή.
- 87 Εντούτοις, καίτοι η Επιτροπή δεν μπορεί να υποχρεώσει μια επιχείρηση να ομολογήσει συμμετοχή της σε παράβαση, εντούτοις δεν κωλύεται να λαμβάνει υπόψη, κατά τον καθορισμό του ποσού του προστίμου, την αρωγή που αυτοβούλως της παρέσχε η εν λόγω επιχείρηση για την απόδειξη του υποστατού της παραβάσεως.
- 88 Όπως προκύπτει σχετικώς από την απόφαση της 16ης Νοεμβρίου 2000, C-298/98 P, Finnboard κατά Επιτροπής (Συλλογή 2000, σ. I-10157), ιδίως δε από τις σκέψεις 56, 59 και 60, η Επιτροπή μπορεί να λάβει υπόψη της, κατά τον καθορισμό του ποσού του προστίμου, την αρωγή που της παρέσχε η οικεία επιχείρηση για την ευκολότερη διαπίστωση του υποστατού της παραβάσεως, ιδίως δε, την εκ μέρους της επιχειρήσεως αναγνώριση της συμμετοχής της στην παράβαση. Μπορεί να παράσχει στην επιχείρηση που της παρέσχε την αρωγή σημαντική μείωση του ποσού του προστίμου και να παράσχει σαφώς μικρότερη μείωση σε άλλη επιχείρηση, η οποία αρκέστηκε να μην αρνηθεί τους κυριότερους περί πραγματικών περιστατικών ισχυρισμούς επί των οποίων η Επιτροπή θεμελίωσε τις αιτιάσεις της.

- 89 Όπως υπογράμμισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 140 των προτάσεών του, επιβάλλεται να υπογραμμιστεί ότι η αναγνώριση της προσαπτομένης παραβάσεως έχει καθαρώς εκούσιο χαρακτήρα ως προς την οικεία επιχείρηση. Ουδόλωσ αυτή υποχρεούται να αναγνωρίσει τη σύμπραξη.
- 90 Συνεπώς, επιβάλλεται να κριθεί ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη της τον βαθμό συνεργασίας που είχε μαζί της η οικεία επιχείρηση, περιλαμβανομένης της αναγνώρισεως της παραβάσεως, προκειμένου να επιβληθεί μικρότερο πρόστιμο, δεν συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.
- 91 Υπ' αυτή την έννοια πρέπει να ερμηνευθεί η ανακοίνωση περί συνεργασίας και, ειδικότερα, το μέρος Δ' αυτής, κατά το οποίο η Επιτροπή μπορεί να παράσχει σε επιχείρηση μείωση κατά 10 έως 50 % του ποσού του προστίμου που της επιβλήθηκε, σε σχέση με το ποσό που θα της είχε επιβληθεί σε περίπτωση ελλείψεως συνεργασίας, ιδίως όταν η εν λόγω επιχείρηση ενημερώνει την Επιτροπή ότι δεν αμφισβητεί το υποστατό των πραγματικών περιστατικών επί των οποίων αυτή θεμελίωσε τις αιτιάσεις της. Συνεπώς, το είδος της συνεργασίας που επιδεικνύει η οικεία επιχείρηση και βάσει της οποίας μπορεί να χωρήσει μείωση του προστίμου δεν περιορίζεται στην αναγνώριση της φύσεως των πραγματικών περιστατικών, αλλά περιλαμβάνει, επίσης, την αναγνώριση της συμμετοχής στην παράβαση.
- 92 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο υπενθύμισε, στη σκέψη 146 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, κατά την επίμαχη απόφαση, μόνο η Usinor και η Avesta παραδέχθηκαν την ύπαρξη της συμπράξεως. Διευκρίνισε ότι, κατά την επίμαχη απόφαση, η Acerinox δέχθηκε ότι υπήρξε σύμπραξη αρνούμενη, όμως, τη συμμετοχή της, επομένως δε η συνεργασία της με την Επιτροπή υπήρξε περισσότερο περιορισμένη από εκείνη της Usinor και της Avesta.
- 93 Το Πρωτοδικείο διαπίστωσε, στη σκέψη 147 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, μολονότι η Acerinox δέχθηκε το υποστατό των πραγματικών περιστατικών επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή, γεγονός που δικαιολόγησε μείωση κατά 10 % του ποσού του επιβληθέντος στην εν λόγω εταιρία προστίμου, από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι αυτή παραδέχθηκε, επίσης, ρητώς, τη συμμετοχή της στην παράβαση.

- 94 Στηριζόμενο στη νομολογία του Δικαστηρίου, το Πρωτοδικείο επισήμανε, στη σκέψη 148 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι μείωση του επιβληθέντος προστίμου δικαιολογείται μόνο εφόσον η συμπεριφορά της οικείας επιχειρήσεως παρέσχε στην Επιτροπή τη δυνατότητα να διαπιστώσει ευκολότερα την παράβαση και ότι αυτό δεν συμβαίνει στην περίπτωση κατά την οποία, με την απάντησή της στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, η εν λόγω επιχείρηση αμφισβητεί οποιαδήποτε συμμετοχή της στην παράβαση.
- 95 Ορθώς το Πρωτοδικείο κατέληξε στο συμπέρασμα, στη σκέψη 149 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή βασίμως έκρινε, ενόψει της απαντήσεως της Acerinox στην κοινοποίηση των αιτιάσεων, ότι αυτή δεν συμπεριφέρθηκε κατά τρόπο δικαιολογούντα πρόσθετη μείωση του ποσού του προστίμου, λόγω της συνεργασίας της στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας.
- 96 Συνεπώς, ο έκτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.
- 97 Εκ των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι μόνον ο πρώτος λόγος αναιρέσεως που προέβαλε η Acerinox, προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως, είναι βάσιμος.

Επί των συνεπειών της μερικής αναιρέσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως

- 98 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, αν η αναίρεση κριθεί βάσιμη και το Δικαστήριο αναιρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου, μπορεί

είτε το ίδιο να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον είναι ώριμη προς εκδίκαση, είτε να την αναπέμψει στο Πρωτοδικείο για να την κρίνει.

- 99 Εν προκειμένω, η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση όσον αφορά τον λόγο της Acerinox τον αναφερόμενο στη μη απόδειξη της συμμετοχής της στην παράβαση στην ισπανική αγορά και, ειδικότερα, την έλλειψη αποδεικτικής αξίας της τηλεμοιοτυπίας του Ιανουαρίου 1994.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 100 Ενώπιον του Πρωτοδικείου η Acerinox υποστήριξε ότι, μολονότι μετέσχε στη σύσκεψη της Μαδρίτης, εντούτοις αρνήθηκε, στο πλαίσιο αυτής της συσκέψεως, να μετάσχει σε κοινό σύστημα επιβολής προσαυξήσεως της τιμής του κράματος και, κατά συνέπεια, ουδέποτε μετέσχε σε καμία συμφωνία με αντικείμενο την εφαρμογή αυτής της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος. Κατά την άποψή της, η τηλεμοιοτυπία του Ιανουαρίου 1994 κατά την οποία, όπως επισημαίνεται στο σημείο 33 των αιτιολογικών σκέψεων της επίμαχης αποφάσεως, «η Acerinox ανήγγειλε ότι θα εφαρμοστούν προσαυξήσεις από 1ης Απριλίου 1994 (μάλιστα, από τον Απρίλιο!)» ουδόλως συνιστά απόδειξη της συμμετοχής της στη σύμπραξη, ιδίως στην Ισπανική αγορά.
- 101 Όσον αφορά αυτήν την τηλεμοιοτυπία, η Acerinox στο δικόγραφο που κατέθεσε ενώπιον του Πρωτοδικείου διατυπώνει την ακόλουθη άποψη:

«Η πληροφορία αυτή αναφορικά με την “αναγγελία” εκ μέρους της [Acerinox], αντιφατική σε σχέση με τη συμπεριφορά που ακολούθησαν οι υπόλοιπες βιομηχανίες, είναι ανακριβής. Καμία τέτοια “αναγγελία” δεν έγινε. [...] η μόνη χώρα στην οποία η Acerinox δημοσίευε κατάλογο τιμών και, κατά συνέπεια, στην οποία “ανήγγελλε” τις τιμές της είναι η Ισπανία. Δεν αμφισβητείται ότι ουδεμία τροποποίηση αυτού του καταλόγου τιμών έγινε πριν τις 20 Μαΐου 1994, όταν η

προσφεύγουσα ανακοίνωσε στην Επιτροπή και τους πελάτες της την απόφασή της να ευθυγραμμίσει, από τον Ιούνιο του 1994, την προσαύξηση της τιμής του κράματος με εκείνη που εφάρμοζαν από τον Φεβρουάριο οι ανταγωνιστές της στα άλλα κράτη μέλη.»

- 102 Στο δικόγραφο απαντήσεως που κατέθεσε ενώπιον του Πρωτοδικείου, η Acerinox προσέθεσε ότι τα όσα της αποδίδονται με την εν λόγω τηλεομοιοτυπία «μάλλον επιβεβαιώνουν την έλλειψη οποιασδήποτε συμφωνίας ή συμπεφωνημένης πρακτικής σχετικής με αναβολή επιβολής της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος εκ μέρους της προσφεύγουσας. Δεν αμφισβητείται ότι η πληροφορία είναι εσφαλμένη. Αν υπήρχε οποιαδήποτε συμφωνία ή συμπεφωνημένη πρακτική ευλόγως θα αναμενόταν να είναι ακριβής η δήλωση».

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 103 Επιβάλλεται να υπομνηστεί, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 200 των προτάσεών του, ότι σε περίπτωση διαφοράς σχετικής με παράβαση κανόνων ανταγωνισμού, απόκειται στην Επιτροπή να αποδείξει τις παραβάσεις που διαπιστώνει και να παράσχει αποδεικτικά στοιχεία ικανά να αποδείξουν, επαρκώς από νομικής απόψεως, το υποστατό των πραγματικών περιστατικών που συνιστούν μια τέτοια παράβαση.
- 104 Επισημαίνεται σχετικώς ότι η Επιτροπή προέβη στη διαπίστωση ορισμένων στοιχείων τα οποία δεν αμφισβήτησε η Acerinox:

— πρώτον, η Επιτροπή διευκρίνισε στο σημείο 21 των αιτιολογικών σκέψεων της επίμαχης αποφάσεως, ότι η Acerinox διοργάνωσε σύσκεψη στη Μαδρίτη και ότι έλαβε μέρος σ' αυτήν·

- δεύτερον, όπως αναφέρει η Acerinox, εφάρμοσε προσαυξήσεις της τιμής του κράματος, χρησιμοποιώντας το ίδιο έντυπο με εκείνο που υιοθετήθηκε κατά την εν λόγω σύσκεψη, από τον μήνα Φεβρουάριο του 1994 στη Δανία, κατόπιν δε στα άλλα κράτη μέλη μεταξύ των μηνών Μαρτίου και Ιουνίου 1994. Η εφαρμογή της προσαυξήσεως της τιμής του κράματος στην Ισπανία είχε προβλεφθεί για τον μήνα Ιούνιο του εν λόγω έτους

- τέλος, η τηλεομοιοτυπία του 1994, την οποία συνέταξε ο εκπρόσωπος της Avesta στη σύσκεψη της Μαδρίτης και η οποία απεστάλη κατόπιν αυτής της συσκέψεως, παρουσιάζει την Acerinox ως μια από τις επιχειρήσεις που έλαβαν μέρος στη σύσκεψη αυτή και ως έχουσα ήδη εκδηλώσει την πρόθεσή της να εφαρμόσει τις προσαυξήσεις της τιμής του κράματος.

105 Όσον αφορά αυτήν την τηλεομοιοτυπία, μολοντί η Acerinox αμφισβητεί την ερμηνεία της, εντούτοις δεν αμφισβητεί ούτε την ύπαρξή της ούτε ότι περιελάμβανε τα όσα της αποδίδονται. Καθόσον, όμως, η εν λόγω τηλεομοιοτυπία συντάχθηκε κατόπιν της συσκέψεως της Μαδρίτης και ανέφερε ότι, ήδη από τον Ιανουάριο του 1994, η Acerinox είχε εκφράσει την πρόθεσή της να εφαρμόσει τις προσαυξήσεις της τιμής του κράματος που υιοθετήθηκαν κατά την εν λόγω σύσκεψη, βασίμως η Επιτροπή έκρινε ότι η τηλεομοιοτυπία αυτή αποτελούσε έγγραφο δυνάμενο να αποδείξει τη συμμετοχή της εν λόγω επιχειρήσεως στην παράβαση.

106 Το γεγονός ότι η αναφερόμενη στην εν λόγω τηλεομοιοτυπία ημερομηνία δεν συμφωνούσε με τις ημερομηνίες κατά τις οποίες πράγματι εφαρμόστηκαν οι προσαυξήσεις της τιμής του κράματος από την Acerinox στα κράτη μέλη δεν συνιστά στοιχείο επαρκές να αποκλείσει το έγγραφο αυτό ως αποδεικτικό στοιχείο της προθέσεως που είχε εκφράσει η Acerinox να προβεί στην εφαρμογή της προσαυξήσεως.

107 Έχοντας υπόψη τα πραγματικά στοιχεία που εκτέθηκαν στη σκέψη 104 της παρούσας αποφάσεως, η Επιτροπή ευλόγως και χωρίς να υποπέσει σε πλάνη

εκτιμήσεως, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Acerinox έλαβε μέρος στη σύμπραξη στο σύνολο των οικείων κρατών μελών, περιλαμβανομένης της Ισπανίας.

- 108 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι ο λόγος που προέβαλε η Acerinox προς στήριξη της ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγής της, κατά τον οποίο η τηλεομοιοτυπία του Ιανουαρίου 1994 δεν μπορεί να αποτελέσει στοιχείο που να αποδεικνύει την προσχώρησή της στην εν λόγω σύμπραξη είναι αβάσιμος και ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί.
- 109 Συνεπώς, η ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγή της Acerinox, καθόσον στηρίζεται στο λόγο αυτό, πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 110 Κατά το άρθρο 122, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αίτηση αναιρέσεως γίνεται δεκτή και το Δικαστήριο κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αποφαινεται και επί των εξόδων. Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού, το οποίο εφαρμόζεται στη διαδικασία αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 118 του εν λόγω κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον το έχει ζητήσει ο αντίδικος. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστεί η Acerinox, αυτή δε ηττήθηκε ως προς τους κύριους λόγους που προέβαλε στο πλαίσιο της αναιρέσεως, καθώς και ως προς τον μόνο λόγο προσφυγής που είχε προβάλει ενώπιον του Πρωτοδικείου, τον οποίο εξέτασε το Δικαστήριο κατόπιν της μερικής αναιρέσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, πρέπει να καταδικαστεί στα έξοδα της παρούσας δίκης. Όσον αφορά τα έξοδα της πρωτόδικης δίκης, στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, ισχύουν τα οριζόμενα στο σημείο 3 του διατακτικού αυτής της αποφάσεως.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) κρίνει και αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 13ης Δεκεμβρίου 2001, T-48/98, *Acerinox* κατά Επιτροπής, καθόσον απέρριψε τον προβληθέντα από την *Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA (Acerinox)* λόγο τον αναφερόμενο στην έλλειψη αιτιολογήσεως ως προς την προβαλλόμενη συμμετοχή της δεύτερης σε σύμπραξη στην Ισπανική αγορά.

- 2) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως κατά τα λοιπά.

- 3) Απορρίπτει την προσφυγή ακυρώσεως της *Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA (Acerinox)*, καθόσον στηρίζεται στον λόγο τον αντλούμενο από πλάνη στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποδίδουσα αποδεικτική αξία στην τηλεομοιοτυπία που απέστειλε στις 14 Ιανουαρίου 1994 η *Avesta Sheffield AB* στις θυγατρικές της.

- 4) Καταδικάζει την *Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA (Acerinox)* στα δικαστικά έξοδα της παρούσας δίκης. Ως προς τα έξοδα της πρωτόδικης δίκης, στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η αναφερόμενη στο σημείο 1 του παρόντος διατακτικού απόφαση του Πρωτοδικείου, ισχύουν τα οριζόμενα στο σημείο 3 του διατακτικού αυτής της αποφάσεως.

(υπογράφει)